ಕೋವಿಡ್ 19 ಅನ್ನು ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು

ಅನಿಲ್ ಎಸ್. ಅಂಗಡಿಕಿ

ಕೋವಿಡ್ ಸೋಂಕು ಭಾರತದ ಕೆಲ ಮುಂದುವರಿದ ಮೆಟ್ರೊ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಅದೂ ಸಹ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸುದ್ದಿ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ದೂರದ ಈಶಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಇದೊಂದು ಗಂಭೀರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಮೊದಲ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿ ನಾವು ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಗಿಂತ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲೇ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಎದುರಾದಾಗ ಚಿಂತೆಯ ಕಾರ್ಮೋಡವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಇದೊಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹಾಗು ಶಾಲೆ ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ನಮ್ಮ ಕನಸು ನನಸಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಇವರನ್ನು ಆರೈಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಚಾಲನೆ ನೀಡುವುದು

ಸವಾಲುಗಳು

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಎಂದಿನಂತೆ ಪೋಷಕ-ರೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಂವಾದವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಈ ಸಂವಾದವು, ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ, ಬಡವರು ಮತ್ತು ಅಲಕ್ಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಮಹಾಮಾರಿಯು ಹೇಗೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರಣವು ನಮ್ಮೆದುರು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿತು. ಬೇರೆ ನಗರಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮರಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಸಿಲುಕಿ-ಕೊಂಡಿರುವವರು, ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ ಓಡಿಸದೆ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗದೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಳೆದು-ಕೊಂಡವರು – ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರ ನಾನಾ ಕಥೆಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದವು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹದಗೆಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಊಟವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಕೆಲ ಪೋಷಕರನ್ನು ದೂರವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ರಿಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಲು ಕೂಡ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜನರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಸಂವಾದ ನಡೆಸಲು ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಿನ್ನಡೆಯಾಯಿತು.

ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳು

ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಬಂಧಿತ ನೆರವು ಒದಗಿಸಲು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕೈಜೋಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯ ಆಶಾಕಿರಣವೊಂದು ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ನಮಗೆ ನೋಡಲ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ನಮಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿತು:

- ಇದು ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿತು ಹಾಗು ಈ ಪಿಡುಗಿನ ನಡುವೆ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವರು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು.
- ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷಾ ನಿಯಮಗಳ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿ ರೂಪಿಸಲು ನಾವು ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿ-ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.
- ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲು ಇದು ಸಹಕರಿಸಿತು.

ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದು

ಇದು ಕೋವಿಡ್ – 19 ಪ್ರಕರಣಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೋಂಕು ಹರಡುವಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು, ನಾಲ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಜಿತ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಸೋಂಕು ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ, ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಅಥವಾ ಇದರ ವಾಹಕ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮುಂಜಾಗರೂಕತಾ ಕ್ರಮಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರದರ್ಶನ ಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವು ಸವಾಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ಆಗಲೇ ಆನ್ ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಾವು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು

ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಕುರಿತು ನಾವು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಡಿಜಿಟಲ್ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯು ರಾಜ್ಯದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸರಾಸರಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ

ಕೋವಿಡ್ 19 ಜಾಗೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಷಕರ ಜೊತೆಗೆ ಸಭೆ

ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ 50 ಶೇಕಡಾದಷ್ಟು ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ನಾವು ಪ್ರತಿ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಾಟ್ಸ್ಯಾಪ್ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು ಹಾಗು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಘಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಕಥೆಗಳು, ಕವನಗಳು, ಪ್ರಾಸಬದ್ಧ ಪದ್ಯಗಳು ಮೊದಲಾದ ಕಲಿಕಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಹಾಳೆಗಳನ್ನು ವಾಟ್ಸ್ಯಾಪ್ ಅಥವಾ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಡಿಜಿಟಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ, ಅಂತರ್ಜಾಲ ತಾಣಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಕೂಲತೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ಅಂತರ್ಜಾಲ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿತ್ತು.

ಅಳುಕು

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯೆಂದರೆ: ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಸದಾ ದೂರವಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ ಇಂತಹವುಗಳನ್ನೇ ಈಗ ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಟವಾಡಲು ಬಳಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕುಸಿತ ಉಂಟಾದ ಕಾರಣ ಪೋಷಕರ ಮುಖ್ಯ ಆದ್ಯತೆಯು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಊಟ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬಳಿ ಒಂದು ಟಿ.ವಿ.ಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್ ಒದಗಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅಂತರ್ಜಾಲ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆರವಿನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವೇಳೆ ನಾವು ಕಂಡ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳೇ ನಮ್ಮ ಈ ಯೋಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು. ಪೋಷಕರು (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆ) ಮಾತ್ರವೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಶಾಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಯಷ್ಟೇ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್ ಅನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಫೋನ್‌ನ ಡೇಟಾ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್‌ಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಬಾಲಕಿಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಪರ, ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜ ಮುಂತಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಬೋಧನೆ – ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಬಲ ಸಾಧನಗಳಾಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇದೇ ವಿಧಾನಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು.

ಈ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಲು ಇರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅರಿತುಕೊಂಡೆವು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ 1ರಿಂದ 9ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಸುಮಾರು ಐದರಿಂದ 10 ಕಿ.ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದುದು ನಮ್ಮ ಎದುರಿದ್ದ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು.

ಶಿಕ್ಷಣ ತಲುಪಿಸಲು ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸುವುದು

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ಉತ್ತಮ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಕೋವಿಡ್ – 19 ಅನ್ನೇ ಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ವಿಷಯ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆ (ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ), ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ಏಕೀಭವಿಸಿದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಟಿ.ವಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಪಿಡುಗಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇದೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಯ್ಕೆ ಬೇರೇನಿದೆ? ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಣ್ಣ ತಂಡವೊಂದು ವಿಷಯವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಮಟ್ಟದ ಕುರಿತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವರ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಯಿತು.

ನಾವು ಆರಿಸಿದ ಕೆಲವು ವಿಷಯವಸ್ತುಗಳೆಂದರೆ: ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಜೀವಿಗಳ ಪರಿಚಯ, ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು

ಬಾಧಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈರಾಣು ಜ್ವರಗಳ (ಫ್ಲೂ ಜ್ವರದಂತಹ) ಉದಾಹರಣೆಗಳು, ಕೊರೊನಾ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿರುವ ಹೊಸ ವೈರಾಣು ತಳಿಯ ಪರಿಚಯ ಹಾಗು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ಲಸಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳ ಪರಿಚಯ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನಾವು ವೀಡಿಯೋವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡೆವು. ವೈರಾಣು ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ, ದೈಹಿಕ ಅಂತರ ಮತ್ತು ಮಾಸ್ಕ್ ಧರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೈ ತೊಳೆಯುವ ಮೂಲಕ ಶುಚಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುರಿತು ನಾವು ಚರ್ಚಿಸಿದೆವು. ಕ್ವಾರಂಟೀನ್, ಐಸೊಲೇಶನ್, ಪರೀಕ್ಷೆ (ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್) ಮುಂತಾದ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾವು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆವು.

ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ, ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಾವು ದತ್ತಾಂಶ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಚರ್ಚಿಸಿದೆವು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಭೂಪಟಗಳ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪಿಡುಗುಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಕಥೆಗಳು, ಪ್ರಾಸ ಪದ್ಯಗಳು, ಹಾಡುಗಳು, ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಗಳು, ಪ್ರಕರಣ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಭಾಗಗಳು, ಭೂಪಟಗಳು, ನಾವು ರಚಿಸಿದ ಮತ್ತು ಯೂಟ್ಯೂಬ್‌ನಿಂದ ಆರಿಸಿದ ವೀಡಿಯೋಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಳಸಿಕೊಂಡೆವು. ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪಿಡುಗಿನ ಕುರಿತು ಗಮನಿಸಲು, ಕೇಳಲು, ಚರ್ಚಿಸಲು ಹಾಗು ಜಾಗೃತಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸಮಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ತಂಡಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ನಮ್ಮ ಭೇಟಿಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಪೋಷಕರೂ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಕುರಿತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯು, ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಕೋವಿಡ್ ನೀಡಿದ ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು. ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳ ಶುಚಿತ್ವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗು ಯಾರಾದರೂ ಈ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಭಿತ್ತಿಪತ್ರದ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸವು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನ ಜೊತೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು

ಸವಾಲುಗಳು

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಈ ತಂಡವು ಕೆಲವೊಂದು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿಯು ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವು ಶಾಲಾ ದಿನಗಳು ಅಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ಅನ್ವಯಿಸದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಪೋಷಕರು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸ್ಥಳದ ಆಯ್ಕೆಯ ಕುರಿತೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲ ಸ್ಥಳಗಳು ತೀರಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಕೋವಿಡ್-19 ಭೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯದ ಅಲಭ್ಯತೆಯು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿತು.

ಅನುಭವದಿಂದ ಕಲಿಯುವುದು

- ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯವಸ್ತುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ವಸ್ತುಗಳು ಭಾಷೆ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಪರಿಸರ ಅಧ್ಯಯನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎನಿಸಿದವು.
- ಮುಖಾಮುಖಿ ತೊಡಗುವಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪರಿಕರಗಳ ಬಳಕೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಯ ಮೇಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಎನಿಸಿತು.
- ಸಾಮಾನ್ಯ ಫೋನ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಸಬಹುದಾದುದರಿಂದ 'ದೂರ್ ಸಭಾ' ಟೆಲಿಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳು ಉಪಯುಕ್ತ ಎನಿಸಿದವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವಾಗ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಳುಕನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

- ಮುಖಾಮುಖಿ ತೊಡಗುವಿಕೆಯು ಅತ್ಯುತ್ತಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳು, ಅವರ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಮತ್ತು ಸುಗಮಗಾರರ ನಡುವಿನ ನೇರ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಇದು ನೇರ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಪ್ರಯತ್ನವು, ನಿರಂತರ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪರಿಕರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಿದ್ದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇದು ವೃದ್ಧಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ, ನಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಈ ಪಿಡುಗು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಅನಿಲ್ ಎಸ್. ಅಂಗಡಿಕಿ: ಅವರು 2012ರಿಂದ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಫೌಂಡೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಜೀಂ ಪ್ರೇಮ್‌ಜಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಅವರು XI ಮತ್ತು XIIನೇ ತರಗತಿಗೆ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು anil.angadiki@azimpremjifoundation.org ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಅನುವಾದ: **ಮೆಲ್ವಿನ್ ಮೆಂಡೋನ್ಸಾ** । ಪರಿಶೀಲನೆ: **ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮಂಡೆಕೋಲು**